

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 88/22
16.3.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Марка Јоцића и Александра Вујичића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Новић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јечменице, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.197/19 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној у одсуству уредног обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, а у присуству браниоца окривљеног Бојана Јечменице за кога се по заменичком пуномоћју јавила адвокат Кристина Ожеговић и браниоца адвоката Нађе Милосављевић, дана 16.03.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Јечменице, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр.197/19 од 23.09.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом ставом првим окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 16.01.2019. до 22.06.2019. године. На основу одредбе члана 87 Кривичног законика према окривљеном ААу изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 153,77 грама канабиса чији је масени део ТХЦ већи од 0,3% спакованог у 3 ПВЦ кесе, 47,50 грама амфетаминa у смеси са кофеином спакованог у једну најлонску армирану затворену кесицу, једне електричне вагице црно-сиве боје из два дела модел “Alaska 100грx 0,01 грам” и једне округле металне дробилице сиве боје, у којој се налази опојна дрога

канабис нето масе 0,39 грама. Применом одредбе члана 264 став 4 ЗКП окривљени АА је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, те је одлучено да исти падају на терет буџетских средстава суда. Ставом другим изреке пресуде окривљени ББ је применом одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојне дроге из члана 246а став 1 Кривичног законика. На основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП у односу на окривљеног ББа трошкови кривичног поступка, нужни издаци окривљеног и нужни издаци награда браниоца или пуномоћника као и награде вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду у односу на окривљеног ББа, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања, а у односу на окривљеног АА, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду у односу на окривљеног ББ укине пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи пресуду и окривљеног огласи кривим за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика и осуди га по закону, а да у односу на окривљеног АА Апелациони суд у Београду преиначи пресуду и изрекне му казну затвора у дужем временском трајању;

Бранилац окривљеног АА адвокат Бојан Јечменица, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине пресуду а предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац окривљеног ББ адвокат Нађа Милосављевић поднела је суду одговор на жалбу јавног тужиоца, са предлогом да Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца одбије као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.97/22 од 31.01.2022. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, укине пресуду а предмет врати првостепеном суду на поновни поступак или је преиначи и окривљеног АА за кривично дело из члана 246 став 1 Кривичног законика осуди на казну затвора у дужем трајању а одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и окривљеног АА а у присуству браниоца окривљеног Бојана Јечменице за кога се по заменичком пуномоћју јавила адвокат Кристина Ожеговић и браниоца адвоката Нађе Милосављевић, на којој је размотрио списе, испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутим у жалбама, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, па је имајући у виду жалбене наводе и предлоге, нашао:

Жалбе су неосноване.

Бранилац у поднетој жалби оспоравајући правилност првостепене пресуде у

погледу одлуке за окривљеног АА наводи да је погрешно утврђено чињенично стање те да се на основу изведених доказа на несумњив начин може закључити да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 247 Кривичног законика. Бранилац указује да је окривљени ББ дао исказ у тужилаштву али и на главном претресу, којем исказу је суд поклатио веру, када је навео да му је окривљени АА омогућио уживање опојне дроге тако што му је исту дао без било какве надокнаде дајући му при том и прибор у виду дробилице која служи за ситњење канабиса, па бранилац сматра да уколико је суд поклатио веру оваквом исказу а у недостатку других доказа било је места да суд окривљеног АА огласи кривим за кривично дело из члана 247 Кривичног законика.

Међутим, ови жалбени наводи су оцењени као неосновани, пре свега што је по налажењу Апелационог суда у Београду првостепени суд ценећи изведене доказе правилно закључио да су се у радњама окривљеног АА стекла сва битна обележја кривичног дела из члана 246 став 1 Кривичног законика. Наиме, првостепени суд је одбрану окривљеног да је опојну дрогу марихуану и амфетамин држао за сопствену употребу, а не ради даље продаје, правилно ценио као неживотну, неуверљиву и нелогичну, с обзиром да је марихуана која је пронађена била спакована и размерена у 3 ПВЦ пакета готово исте грамаже, да је у фрижидеру пронађена и армирана најлонска кеса са 47,50 грама амфетамина дакле, потпуно друге опојне дроге. Такође, и по оцени овог суда, неживотна је одбрана окривљеног у оном делу да је опојну дрогу амфетамин узео први пут како би покушао да смрша. Одбрана окривљеног да је први пут купио већу количину опојне дроге марихуана јер је код себе имао новца је неуверљива за првостепени суд, јер је окривљени навео да је предметна опојна дрога коштала око 40.000,00 динара а његова зарада није премашивала 55.000,00 динара, те је неживотно да већи део своје месечне зараде потроши на куповину опојне дроге коју би користио само за сопствену употребу.

Приликом доношења одлуке првостепени суд је ценио и налаз и мишљење судског вештака др Ратка Ковачевића из ког произилази да се окривљени у време извршеног кривичног дела налазио у стању омамљености марихуаном, али је нашао да закључак судског вештака који је прихватио није довео до доношења другачије одлуке с обзиром да је окривљени критичном приликом предметну количину опојне дроге марихуане и амфетамина држао ради даље продаје а што не искључује чињеницу да је и сам био конзумент опојне дроге марихуане.

По налажењу Апелационог суда у Београду а када се имају у виду изведени докази, не може се прихватити тврдња браниода да су се у радњама окривљеног стекла сва битна обележја евентуалног кривичног дела из члана 247 Кривичног законика или 246а став 1 Кривичног законика.

Испитујући правилност првостепене пресуде у погледу одлуке о казни у односу на окривљеног АА, Апелациони суд у Београду је мишљења да се неосновано жалбом и браниоца и јавног тужиоца оспорава првостепена пресуда у том делу. Наиме, приликом доношења одлуке о врсти и висини кривичне санкције, првостепени суд је правилно на страни окривљеног АА ценио од олакшавајућих околности његов ранији живот, чињеницу да није осуђиван, да се коректно држао пред судом, да је његова урачунљивост била смањена али не битно, док отежавајућих околности није нашао.

Када се има у виду чињеница да је за кривично дело за које је оглашен кривим прописана казна затвора три године као минимална казна затвора, то је првостепени суд правилно окривљеног осудио на исту налазећи да ће се таквом казном утицати на окривљеног али и на друге да убудуће не врше оваква али и слична кривична дела, те да ће се постићи сврха кажњавања и сврха изрицања кривичних санкција у смислу одредбе члана 4 и 42 Кривичног законика.

Анализирајући основаност жалбе јавног тужиоца у односу на окривљеног ББа у ком делу је првостепени суд окривљеног ослободио од оптужбе за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика, Апелациони суд у Београду је мишљења да је одлука у том делу правилна и на закону заснована.

Јавни тужилац указује на погрешно утврђено чињенично стање те да су разлози нејасни и у знатној мери противуречни те да није могуће испитати законитост и правилност пресуде. По налажењу другостепеног суда, а полазећи од чињеничног описа измењеног преквалификованог оптужења јавног тужиоца, правилно је првостепени суд ценио да у чињеничном опису није наведена количина опојне дроге коју је критичном приликом окривљени неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу у време, на месту и на начин како се терети а што је обавезан и неизоставан елемент предметног кривичног дела неопходан за његово постојање, те да не постоји ни предмет извршења кривичног дела из члана 246а став 1 Кривичног законика, с обзиром да од окривљеног ББ у периоду од почетка 2019. године до 16.1.2021. године није одузета никаква дрога. По налажењу Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд закључио да дело које је описано није кривично дело и да нема услова за примену мере безбедности, те окривљеног ослободио од оптужбе на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 1 ЗКП.

Истовремено, како јавни тужилац у поднетој жалби не указује ни на једну чињеницу која би евентуално била предмет посебног разматрања Апелационог суда у Београду, те да јавни тужилац само на другачији начин изводи закључак и сматра да је било места да се окривљени ББ огласи кривим, то је Апелациони суд у Београду жалбу јавног тужиоца оценио као неосновану.

Следствено наведеном, а применом одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Новић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић